



คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๒/๒๕๖๔

วันที่ ๑๔ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { กองมรดกของนางไพรินทร์ เพชรคล้าย โดยนางสาวบุษราคัม เพชรคล้าย ผู้อุทธรณ์
ผู้จัดการมรดก
ผู้อำนวยการเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีออกคำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการห้องแบ่งเช่า ณ อาคารเลขที่ ๒๕๒/๔๑ ตรอกสีดา แขวง
ป้อมปราบ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือที่ กท ๔๑๐๔/๕๙๒๙
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียจากสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อย
ของเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย
ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกเลิกคำสั่งและทุเลาบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ปรากฏหลักฐานตามภาพถ่ายในขณะที่ยื่นมอบ
คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยมีนายสำรวย กล้ายิ่ง เซ็นต์รับทราบคำสั่ง และได้ส่งคำสั่งทางภูมิลาเนาของผู้อุทธรณ์
แบบไปรษณีย์ลงทะเบียนโดยมีแม่บ้านของผู้อุทธรณ์เซ็นรับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ปรากฏหลักฐาน
ตามไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อสำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายเป็นหนังสือ ลงวันที่
๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิต่อ
หน่วยงานของรัฐภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือถึงคู่กรณีและ
หน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีผลการดำเนินการ
ดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๘๐๔ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาอุทธรณ์
และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐาน ๒) มีหนังสือที่ สธ
๐๙๔๕.๐๕/๗๘๐๖ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์
ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๔๑๐๔/๗๓๔๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ส่งคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์
๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๘๐๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งให้สถาบันพัฒนาสุขภาพเขตเมือง
กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบันฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๕/๑๔๑๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นางสาวเมธวดี นามจรัสเรืองศรี ตำแหน่ง นักวิชาการ
สาธารณสุขปฏิบัติการ และนางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่งนิติกร ร่วมชี้แจงในที่ประชุม
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๔-๑๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการห้องแบ่งเช่า ณ อาคารเลขที่ ๒๕๒/๔๑ ตรอกสีดา แขวงป้อมปราบ
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร โดยมีประชาชนแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า ผู้อุทธรณ์ปล่อยน้ำเสีย
จากสิ่งปฏิกูลลงท่อระบายน้ำสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบพบว่า มีการปล่อย
สิ่งปฏิกูลลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อาศัยใกล้เคียง เห็นว่าเป็นเหตุรำคาญและได้ตรวจ
แนะนำตามอำนาจหน้าที่แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงอาศัยอำนาจความใน
มาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข
และระงับเหตุรำคาญ ให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียจากสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยของเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะภายใน
กำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกเลิกคำสั่งและ
ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง สรุปความได้ว่า ประเด็นที่หนึ่ง ไม่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นจริง โดยโต้แย้งว่า ๑) การร้องเรียน
เป็นการกล่าวอ้างโดยปราศจากหลักฐานพิสูจน์ อาคารดังกล่าวมีท่อระบายสิ่งปฏิกูลและน้ำทิ้งขนาด ๖ นิ้ว
ติดตั้งในแนวตึกแถวละ ๑ เส้น รวม ๑๒ เส้น ต่อเชื่อมลงมาพักที่บ่อเกรอะใต้ห้องน้ำชั้น ๑ และจากบ่อเกรอะมีบ่อพักน้ำ
ที่มีฝาเปิด (Clean Out) ก่อนจะเดินท่อระบายไปยังท่อน้ำทิ้งสาธารณะด้านหน้าอาคาร ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปล่อยสิ่งปฏิกูล
ลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะโดยไม่ได้มีการบำบัดโดยตรง แต่เนื่องจากเป็นอาคารเก่าที่สร้างมาเกือบ ๕๐ ปีแล้ว
ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลและน้ำเสียจึงเป็นระบบที่ใช้กันในสมัยที่ก่อสร้างอาคาร ๒) ที่ผ่านมาผู้เช่าพักอาศัยยังไม่เคย
ร้องเรียนว่ามีกลิ่นเหม็นรบกวนจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพและจากการที่ผู้อุทธรณ์ได้เข้าไป
ในบริเวณอาคารไม่พบว่ามียกกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อาศัยใกล้เคียงแต่อย่างใด จากคำบอกกล่าวทราบว่า ผู้ร้องเรียนมี
ปากเสียงกับเจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ดูแลอาคารท่านอื่น ซึ่งอาคารที่ถูกร้องเรียนเป็นคนละส่วนและตั้งอยู่บน
ที่ดินคนละโฉนดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ และผู้ร้องเรียนประสงค์จะเรียกค่าเสียหายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ท่านอื่น
ไม่ได้มีความเดือดร้อนจริงตามที่กล่าวอ้าง ประเด็นที่สอง ขั้นตอนการออกคำสั่งไม่เป็นธรรม โดยโต้แย้งว่า
๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหนังสือเรียกให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ
หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา เพียงสอบถามข้อมูลเบื้องต้นซึ่งผู้อุทธรณ์
ไม่สามารถให้ข้อเท็จจริงได้ เพราะไม่สามารถหาแบบก่อสร้างมาอ้างอิงได้เนื่องจากเป็นอาคารที่สร้างมาเกือบ ๕๐ ปีแล้ว
แต่ผู้อุทธรณ์เพิ่งได้เข้ามาดูแลอาคารเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงยังไม่มี ความเข้าใจในระบบบำบัดน้ำเสียเดิมของ
อาคารดีพอ การออกคำสั่งไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์แสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียเดิมและ
แสดงหลักฐานโต้แย้ง เป็นการรับฟังข้อมูลจากผู้ร้องเรียนแต่ฝ่ายเดียว ๒) แบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงาน
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไข จัดให้
มีระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยน้ำลงท่อระบายน้ำสาธารณะภายใน ๗ วัน ไม่มีความเป็นไปได้
ในทางปฏิบัติที่จะแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้เพียงพอกับห้องพักจำนวน ๘๐ ห้อง ได้ทันเวลา ๓) ระยะเวลาที่กำหนด
ในแบบตรวจแนะนำ จะครบกำหนด ๗ วัน ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ แต่คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกก่อน
ครบกำหนดเวลาและเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแบบตรวจแนะนำ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓
พร้อมกับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทางจดหมายลงทะเบียน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข
แต่อย่างใด ๔) คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญโดยให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียจาก
สิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยของเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะภายในกำหนด ๓๐ วัน เป็นการกำหนดระยะเวลา
ที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากอาคารในส่วนที่เป็นของผู้อุทธรณ์ก่อสร้างชิดแนวเขตที่ดินที่ติดกับทางสาธารณะ ด้านหลังติดกับ

อาคารที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้อื่นไม่มีพื้นที่ว่างภายนอกอาคารที่จะฝังถึงบ่อบัดภายนอกอาคารได้ประกอบกับอาคารก่อสร้างมานานแล้ว ไม่สามารถหาแบบก่อสร้างเดิมมาอ้างอิงได้ การดำเนินการขุดเจาะโดยไม่สำรวจอาคารอย่างถี่ถ้วนจะเกิดผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของอาคารอันจะส่งผลร้ายมากกว่าเดิมเป็นอย่างมาก อีกทั้งอาคารเดิมมีระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับสิ่งปฏิกูลแบบบ่อเกรอะแล้ว ไม่ได้ปล่อยสิ่งปฏิกูลลงท่อระบายน้ำสาธารณะโดยตรง คำสั่งที่ออกจึงมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของอาคารเกินกว่าความจำเป็น ๕) เมื่อได้รับทราบคำสั่งผู้อุทธรณ์ได้รับดำเนินการหาผู้รับเหมาเสนอราคาการฝังถึงบ่อบัดน้ำเสียและปรับปรุงอาคารในส่วนอื่นไปด้วยในคราวเดียวกัน แต่ด้วยความเสี่ยงจากอาคารที่มีอายุมาก สภาพการทำงานที่ขนส่งวัสดุก่อสร้างยากลำบากเพราะที่ดินไม่ได้ติดถนนใหญ่ และมีผู้อยู่อาศัยใช้งานอยู่เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ราคาและระยะเวลาทำงานที่ผู้รับเหมาเสนอมามีราคาสูงมาก และต้องใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๖๐ วัน ผู้อุทธรณ์ได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดุริราศยาที่เกิดขึ้นโดยจะรื้อน้ำ EM ที่บ่อเกรอะเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อช่วยย่อยสลายสิ่งปฏิกูลให้เร็วขึ้นและจะสูบล้างสิ่งปฏิกูลที่บ่อเกรอะบริเวณชั้น ๑ ทุกปี จากเดิมที่ไม่เคยดูดส้วมเลย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้รับเรื่องร้องเรียนในประเด็นการก่อสร้างอาคารโดยไม่มีระยะร่น ต่อท่อระบายน้ำเสียเพื่อทิ้งสิ่งปฏิกูลลงท่อระบายน้ำสาธารณะโดยตรง และทิ้งขยะในช่องว่างตึก วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบพบว่า มีการกระทำความผิดจนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้ยินยอมชำระค่าปรับกรณีเท ปล่อย หรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคาร อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียจากสิ่งปฏิกูลภายใน ๓๐ วันเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคที่มาจากกาการจัดสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกสุขลักษณะและป้องกัน มิให้ปล่อยสิ่งปฏิกูลลงท่อระบายน้ำสาธารณะ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง และยอมรับว่าสถานประกอบการไม่เคยมีการสูบล้างสิ่งปฏิกูลเลยตลอดระยะเวลาตั้งแต่เริ่มเปิดบริการจนถึงปัจจุบัน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ตรวจพบเห็นว่าการดำเนินการของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงได้รับทราบข้อกล่าวหาพร้อมกับชำระค่าปรับ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว ทั้งนี้ จากการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายทางโทรศัพท์ได้รับการยืนยันว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการห้องแบ่งเช่าในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ พบว่า สถานที่เกิดเหตุตั้งอยู่ ณ อาคารเลขที่ ๒๕๒/๔๑ ตรอกสีดา แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ตัวอาคารมีอายุประมาณ ๔๐ - ๕๐ ปี มีเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมอีก ๓ คน โดยอาคารของผู้อุทธรณ์เป็นอาคารพาณิชย์ ๗ ชั้น ๑๒ คูหา และแบ่งห้องให้เช่าทั้งหมด ๘๐ ห้อง บริเวณด้านหน้ามีทางเข้าเป็นทางแคบ อีกฝั่งติดกับกำแพงอาคารที่อยู่ตรงข้าม มีทางระบายน้ำสาธารณะติดกับใต้พื้นหน้าอาคาร บางจุดเปิดฝายู่มองเข้าไปด้านในเห็นท่อระบายน้ำจากบ่อเกรอะหรือถังพักน้ำก่อนระบายลงสู่ท่อน้ำสาธารณะ ในวันที่ตรวจสอบได้กลิ่นเหม็นสิ่งปฏิกูลเป็นบางครั้ง โดยเฉพาะช่วงที่มีน้ำไหลล้นออกจากท่อระบายน้ำสู่ลำรางสาธารณะ จากการสอบถามผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า อาคารนี้เป็นมรดกส่วนของมารดาเปิดให้ผู้เช่าเช่าอยู่อาศัยแต่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนในแต่ละห้องจะมีประมาณ ๒ - ๓ คน เก็บค่าเช่าห้องเดือนละ ๓,๙๐๐ บาท ห้องพักในอาคารที่ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ด้านหลังของห้องน้ำในอาคารจะชนกับห้องน้ำของอาคารอีกฝั่งหนึ่ง โดยมีช่องว่างเพียงเล็กน้อยและมีท่อพีวีซีที่ต่อเชื่อมจากห้องน้ำของแต่ละห้องตั้งแต่ชั้น ๗ ลงมาที่ชั้น ๑ เพื่อรวบรวมสิ่งปฏิกูลให้ไหลมาสู่บ่อเกรอะ

ในวันที่...

ในวันที่ตรวจสอบได้กลิ่นปัสสาวะโชยออกมาจากช่องนี้ แต่ไม่แน่ใจว่าเป็นกลิ่นจากอาคารฝั่งของผูุ้ธรณ์หรือฝั่งของผู้อื่น ในบริเวณชั้นที่ ๑ มีบ่อเกรอะและบ่อพักอยู่ และน้ำที่ไหลลงมายังช่องว่างของอาคารนี้จะปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำและไหลลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะต่อไป โดยด้านใต้ส้วมของห้องชั้นที่ ๑ มีบ่อเกรอะความลึกประมาณ ๑.๘๐ เมตร วัดโดยใช้ท่อพีวีซีความยาวประมาณ ๒.๓๐ เมตร ดันลงไปแต่ไม่สามารถวัดความกว้างได้ ซึ่งห้องที่มีบ่อพักน้ำมีประมาณ ๓ ห้อง หลังจากได้รับคำสั่งผูุ้ธรณ์ได้แจ้งให้สำนักงานเขตฯ เข้ามาสุบสิ่งปฏิกูลจากส้วมแล้วจำนวน ๓ ห้อง แต่เนื่องจากเป็นอาคารเก่าและส้วมเป็นแบบเก่าจึงต้องทุบปูนบริเวณส้วมออกทำให้ดำเนินการได้ยาก ผูุ้ธรณ์ได้ราดน้ำ EM ที่บ่อเกรอะเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อช่วยย่อยสลายสิ่งปฏิกูลให้เร็วขึ้น อีกทั้งผูุ้ธรณ์ได้ติดต่อให้ช่างมาประเมินราคา โดยเสนอราคาที่ ๑,๒๘๕,๙๐๒ บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงเกินไป ประกอบกับผู้ร้องเรียนเป็นผู้ที่เช่าห้องอยู่ภายในอาคารของผู้ถือกรรมสิทธิ์รายอื่นแต่ใช้เลขที่อาคารเดียวกัน และได้ร้องเรียนเรื่องอื่น ๆ อีกหลายประเด็น มิใช่เพียงแค่เรื่องกลิ่นเหม็นตามคำสั่งนี้เท่านั้น ในปัจจุบันผู้ร้องเรียนมิได้พักอาศัยที่อาคารนี้แล้ว จึงไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นการร้องเรียนในส่วนที่อยู่ในความครอบครองของผูุ้ธรณ์หรือผู้อื่น ผูุ้ธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเนื่องจากเห็นว่าเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะในวันที่มาตรวจผูุ้ธรณ์ไม่ได้พบกับเจ้าหน้าที่ ไม่ได้ลงนามรับทราบแบบตรวจแนะนำฯ และทราบว่าถูกร้องเรียนหลังจากที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตฯ โทรศัพท์ติดต่อให้เข้าไปรับแบบตรวจแนะนำฯ แต่ผูุ้ธรณ์ไม่ได้เข้าไปรับเพราะติดธุระ จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งแก่ผูุ้ธรณ์โดยส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับมาที่บ้าน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่า คำสั่งออกก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้ผูุ้ธรณ์แก้ไขปรับปรุง อีกทั้งระยะเวลา ๗ วันที่กำหนดให้ปรับปรุงแก้ไขน้อยเกินไป ไม่สามารถดำเนินการแล้วเสร็จได้ทันเวลาอย่างแน่นอน สำหรับข้อมูลผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงที่เกิดเหตุ ๒ ราย ให้ข้อมูลตรงกันว่า ได้รับผลกระทบจากกลิ่นของสิ่งปฏิกูลท่อระบายน้ำมีกลิ่นเหม็น โดยจะได้กลิ่นเป็นบางช่วงเวลา

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการห้องแบ่งเช่า ณ อาคารเลขที่ ๒๕๒/๔๑ ตรอกสีดา แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร อาคารที่เกิดเหตุมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมอีก ๓ คน และยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตัวอาคารก่อสร้างมาแล้วประมาณ ๔๐ - ๕๐ ปี โดยผูุ้ธรณ์ได้รับมรดกจากการตามคำสั่งศาลจังหวัดนนทบุรีเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ อาคารของผูุ้ธรณ์มีลักษณะเป็นอาคารพาณิชย์สูง ๗ ชั้น ๑๒ คูหา แบ่งเป็นห้องเช่าทั้งหมด ๘๐ ห้อง มีผู้อยู่อาศัยห้องละ ๒ - ๓ คน ในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนในประเด็นการก่อสร้างอาคาร โดยไม่มีระยะร่น ต่อท่อน้ำเสียเพื่อทิ้งสิ่งปฏิกูลลงท่อระบายน้ำสาธารณะโดยตรง และทิ้งขยะในช่องว่างระหว่างอาคาร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบพบว่า มีการปล่อยสิ่งปฏิกูลลงท่อระบายน้ำสาธารณะเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม จึงส่งเรื่องให้ฝ่ายเทคนิคดำเนินการเปรียบเทียบคดี ผูุ้ธรณ์ยินยอมชำระค่าปรับเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เล่มที่ ๔ เลขที่ ๔๒ ระบุว่า ห้องพัก ห้องเช่าของผูุ้ธรณ์ปล่อยสิ่งปฏิกูลลงสู่ท่อระบายน้ำโดยไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียจริง จึงแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขภายใน ๗ วัน

โดยจัดให้...

โดยจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยน้ำลงท่อระบายน้ำสาธารณะ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งโดยระบุเหตุผลในคำสั่งว่าได้ตรวจแนะนำตามอำนาจหน้าที่แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ และอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียจากสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยของเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ๑) อาคารมีท่อระบายสิ่งปฏิกูลและน้ำทิ้งที่ต่อลงมาพักที่บ่อเกรอะใต้ห้องน้ำบริเวณชั้น ๑ และมีบ่อพักน้ำทั้งด้านหน้าอาคารก่อนระบายไปยังท่อสาธารณะ มิได้ปล่อยสิ่งปฏิกูลลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ โดยไม่ได้มีการบำบัด ยังไม่เคยถูกร้องเรียน และไม่พบว่ามียกเว้นเหม็นรบกวนผู้อาศัยใกล้เคียง แต่ต้นเหตุเกิดจากกรณีพิพาทของผู้เช่าพักอาศัยกับเจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ดูแลอาคารรายอื่น ซึ่งบริเวณที่ถูกร้องเรียนอยู่บนที่ดินคนละโฉนดกับอาคารของผู้อุทธรณ์ ๒) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้ให้โอกาสผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ แค่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถให้ข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด เนื่องจากเพิ่งเข้าดูแลอาคารเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังไม่มีความเข้าใจระบบบำบัดน้ำเสียเดิมของอาคารดีพอ เป็นการออกคำสั่งโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์แสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียเดิมและแสดงหลักฐานโต้แย้ง ถือเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงของผู้ร้องเรียนเพียงฝ่ายเดียว ประกอบกับในแบบตรวจแนะนำ ได้กำหนดเวลาให้ดำเนินการภายใน ๗ วัน จึงไม่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ นอกจากนี้คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นยังออกก่อนครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในแบบตรวจแนะนำ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับแบบตรวจแนะนำ พร้อมกับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทางจดหมายลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถือเป็นคำสั่งที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ปรับปรุงแก้ไขแต่อย่างใด อีกทั้งในคำสั่งได้กำหนดให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียภายในกำหนด ๓๐ วัน เป็นการกำหนดระยะเวลาที่ไม่เป็นธรรม เมื่อได้รับทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการหาผู้รับเหมาเพื่อประเมินและได้เสนอราคาจ้างฝังถังบำบัดน้ำเสียและปรับปรุงอาคารในส่วนอื่นด้วย แต่จากการที่อาคารก่อสร้างมานาน สภาพการทำงานที่ยากลำบาก และมีผู้พักอาศัยใช้งานจำนวนมาก ส่งผลให้ราคาและระยะเวลาทำงานที่ผู้รับเหมาเสนอมามีราคาสูงมากและต้องใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๖๐ วัน อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นโดยจะราดน้ำ EM ที่บ่อเกรอะเดือนละ ๑ ครั้ง และจะสูบล้างสิ่งปฏิกูลจากบ่อเกรอะไปกำจัดทุกปี เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์โดยอธิบายขั้นตอนการออกคำสั่งและชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ยอมรับว่าไม่เคยมีการสูบล้างสิ่งปฏิกูลตลอดระยะเวลาตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบัน โดยมีข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะว่าผู้อุทธรณ์ก่อเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) และได้รับทราบข้อกล่าวหาพร้อมชำระค่าปรับ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว สำหรับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง พบว่า ด้านหน้าอาคารมีทางระบายน้ำสาธารณะติดกับใต้พื้นหน้าอาคาร บางจุดเปิดฝาท่ออยู่ ด้านในมีท่อระบายน้ำจากบ่อเกรอะหรือถังพักน้ำสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ได้กลิ่นเหม็นจากสิ่งปฏิกูลเป็นบางครั้งในช่วงที่มีน้ำล้นจากท่อน้ำทิ้งออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ บริเวณด้านหลังอาคารมีท่อรวบรวมสิ่งปฏิกูลจากห้องน้ำของห้องพักแต่ละห้องในทุกชั้นเชื่อมต่อกับบ่อเกรอะบริเวณชั้นที่ ๑ มีความลึกประมาณ ๑.๘๐ เมตร จำนวน ๓ บ่อ และมีผู้ได้รับผลกระทบจากกลิ่นสิ่งปฏิกูล ท่อระบายน้ำมีกลิ่นเหม็น โดยจะได้กลิ่นเป็นบางช่วงเวลา

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (๑) กำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ กำหนดว่า เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งกรุงเทพมหานครได้ออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่

๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ข้อ ๗ กำหนดให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการ ซึ่งกำหนดให้ควบคุมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร... ๙. กิจการเกี่ยวกับการบริการ... (๖) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน... ข้อ ๘ กำหนดว่า เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครใช้บังคับ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมในลักษณะ ที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการ ในลักษณะที่เป็นการค้า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโดยต้องจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการและดำเนินการ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้... ๒. ทำทางระบายหรือบ่อพักน้ำซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุลาว มีลักษณะเรียบ ไม่ซึมไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก ... ๔. จัดให้มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียหรือกากของเสียตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง... ๘. จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ จำนวนเพียงพอ กับคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในทำเล ที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล... ประกอบกับกฎกระทรวงควบคุมสถาน ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ กำหนดว่า สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทาง ความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้ เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการห้องแบ่งเช่าในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับ อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของ สถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่ครบถ้วน และยอมรับว่าละเว้นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้ ดังนั้น จึงถือได้ว่าในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตาม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือที่ กท ๔๑๐๔/๕๙๒๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ สั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ๑) ในขณะที่ยื่นคำสั่ง นายยุทธนา ป่าไม้ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขต ป้อมปราบศัตรูพ่าย ซึ่งมาตรา ๖๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ผู้ผู้อำนวยการเขตมีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งได้ ๒) เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จากหลักฐานที่ได้รับ ทั้งการยอมรับ ว่ากระทำความผิดและยินยอมชำระค่าปรับฐานเห ปล่อย หรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะจากอาคารตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการกระทำ ความผิดที่มีลักษณะคล้ายกัน รวมถึงเจ้าหน้าที่ได้แจ้งทางโทรศัพท์ให้ผู้อุทธรณ์เข้าไปปรับแบบตรวจแนะนำ แล้วแต่ไม่ได้เข้าไปปรับเพราะติดภารกิจอื่น จึงได้จัดส่งให้ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ถือได้ว่าผู้กระทำความผิดมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของ ตนแล้วตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ประกอบด้วย ข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ และได้

แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้วตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๓) เมื่อพิจารณาจากเอกสารและหลักฐานที่ได้รับพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการห้องแบ่งเช่าในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขไม่ครบถ้วน และยอมรับว่าละเว้นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียจากสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งจากเดิมที่กำหนดไว้ ภายใน ๗ วัน ถือได้ว่ามีความเหมาะสมแล้วตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น คำสั่งผู้อำนวยการเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๔๑๐๔/๕๙๒๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ จากการพิจารณาคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าระเบียบที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงพื้นที่ไปตรวจสอบไม่ตรงกับเอกสารหลักฐานอื่นที่ได้รับ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขวันที่ที่ไปตรวจสอบเรื่องร้องเรียนจากเดิมวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกำหนดระยะเวลาให้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ เนื่องจากมีเหตุจำเป็นหรือข้อขัดข้องด้านต่าง ๆ อาจมีคำขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแก้ไขคำสั่งหรือขยายระยะเวลาดำเนินการเพิ่มขึ้นจากเดิมโดยจัดส่งเอกสารหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการขอพิจารณาใหม่ได้ ตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีคำแนะนำเพิ่มเติมต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า การออกคำสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการที่กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมไว้แล้ว ได้แก่ การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว ควรพิจารณาใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งผู้อำนวยการเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๔๑๐๔/๕๙๒๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓

๐๕๔ ๕/๖๓

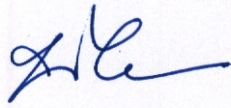
(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

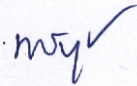
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์



(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ



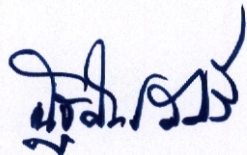
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ



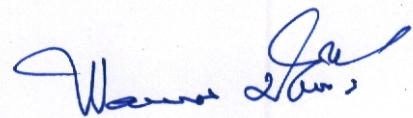
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ



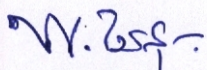
(นางปิยธิดา ศุภรัตนชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ



(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ



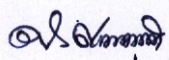
(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ



(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ